

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie T. W.

skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 28 maja 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wyłączenie SSN Marka Motuka od udziału w sprawie I KK 407/23

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Pismem z 22 listopada 2023 r. obrońca skazanego T. W. wniósł o wyłączenie SSN Marka Motuka od rozpoznania kasacji w sprawie zarejestrowanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. I KK 407/23, wskazując, że jednym z zarzutów kasacji obrońcy skazanego jest zarzut braku uchylecia przez sąd odwoławczy wyroku sądu I instancji z powodu jego nienależytej obsady, co – w razie uznania zasadności tego zarzutu – stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Wyznaczony natomiast do rozpoznania tej sprawy SSN Marek Motuk rozpoznając wskazany zarzut kasacji musiałby więc go rozstrzygnąć w sytuacji kiedy on sam został powołany do pełnienia urzędu sędziego Sądu

Najwyższego w analogicznej procedurze nominacyjnej, jak sędzia sądu I instancji, którego dotyczy wskazany zarzut kasacyjny.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek jest niezasadny. Zgodnie bowiem z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że należy ją rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym, opartą na zobiektywizowanych przesłankach oraz analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007/5/39; wyrok SN z dnia 8 stycznia 2009r., III KK 257/08, LEX nr 532400; wyrok SN z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być więc należycie, a zatem wystarczająco „uzasadniona”. Z całą pewnością tego rodzaju argumentów wniosek obrońcy skazanego nie zawiera.

Zarzut braku bowiem bezstronności nie może mieć charakteru abstrakcyjnego

i w istocie odnosić się nie do określonego sędziego w określonych okolicznościach sprawy, ale do całych grup powołanych sędziów, niezależnie od tego w jakim okresie

i z jakimi ułomnościami w procedurze zostali powołani (szerzej na ten temat SN w postanowieniach z 24 stycznia 2022 r., sygn. II KO 125/21, z 28 października 2022 r., sygn. II KK 375/22 czy też z 3 listopada 2021, sygn. IV KO 86/21).

Instytucja wyłączenia sędziego z powodu istnienia okoliczności mogących wywołać wątpliwości co do jego bezstronności ma bowiem charakter procesowej gwarancji w konkretnym postępowaniu. W konsekwencji zasadność wniosku o wyłączenie sędziego zależy od okoliczności faktycznych mogących mieć wpływ na sposób prowadzenia postępowania przez sędziego. Okolicznością natomiast faktyczną nie są ramy ustrojowe, w których dani sędziowie zostali powoływani na urząd sędziego. Biorąc powyższe pod uwagę, jak i fakt, że zarzut sformułowany

w kasacji obrońcy skazanego dotyczy sędziego, który – co jest znane Sądowi Najwyższemu z urzędu – był powoływany na ten urząd w innych okolicznościach faktycznych niż SSN Marek Motuk – błędnym jest więc założenie obrońcy skazanego, który wskazuje, że w niniejszej sprawie SSN Marek Motuk orzekałby we własnej sprawie i tym samym – pomimo braku jego wyłączenia - doszłoby do złamania zasady *nemo iudex in causa sua*. SSN Marek Motuk nie będzie orzekać „we własnej sprawie”, albowiem okoliczności faktyczne jego powołania na urząd sędziego nie będą przedmiotem tego postępowania.

W związku z powyższym postanowiono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[ms]